

Nr OA – 78/17

Kielce, dnia 26 września 2017 r.

APEL BISKUPA KIELECKIEGO O TROSKĘ I OCHRONĘ ŚRODOWISKA NATURALNEGO

Drodzy Diecezjalnie!

W najbliższą środę, 4 października będziemy przeżywać liturgiczne wspomnienie Św. Franciszka z Asyżu, który dziś jest dla nas przykładem i wzorem umiłowania świata stworzonego, który uwielbiał Boga za dar stworzenia, a Jego dzieła nazywał swoimi braćmi i siostrami. Znane są liczne opowiadania i historie z życia świętego biedaczyny z Asyżu, a wśród nich ta, która mówi o tym jak głosił kazania kwiatom i krzewom.

Ojciec Święty Franciszek w Encyklice „*Laudato si*” poświęconej w całości sprawie troski nas, ludzi wierzących i ludzi dobrej woli, wobec świata stworzonego, w pierwszych słowach tego apelu, napisał: „*Pochwalony bądź, Panie mój, śpiewał święty Franciszek z Asyżu. W tej pięknej pieśni przypomniał, że nasz wspólny dom jest jak siostra, z którą dzielimy istnienie, i jak piękna matka, biorąca nas w ramiona: «Pochwalony bądź, mój Panie, przez siostrę naszą, matkę ziemię, która nas żywi i chowa, wydaje różne owoce z barwnymi kwiatami i trawami». Ta siostra protestuje z powodu zła, jakie jej wyrządzamy nieodpowiedzialnym wykorzystywaniem i rabunkową eksploatacją dóbr, które Bóg w niej umieścił. Dorastaliśmy myśląc, że jesteśmy jej właścicielami i rządcami uprawnionymi do jej ograbienia. Przemoc, jaka istnieje w ludzkich sercach zranionych grzechem, wyraża się również w objawach choroby, jaką dostrzegamy w glebie, wodzie, powietrzu i w istotach żywych. Z tego względu wśród najbardziej zaniedbanych i źle traktowanych znajduje się nasza uciskana i zdewastowana ziemia, która «jęczy i wzdycha w bólach rodzenia» (Rz 8, 22). Zapominamy, że my sami jesteśmy z prochu ziemi (por. Rdz 2, 7). Nasze własne*

ciało zbudowane jest z pierwiastków naszej planety, jej powietrze pozwala nam oddychać, a jej woda ożywia nas i odnawia” (LS 1-2).

Łącząc się z tym apelem Ojca Świętego Franciszka, pragnę zaprosić Was wszystkich Drogich Diecezjan do tego, abyśmy obudzili w sobie wrażliwość na świat, którego częścią jesteśmy. Bóg w swej odwiecznej miłości stworzył człowieka i cały świat, a człowiekowi pozostawił go, aby się nim opiekował i troszczył. Obserwując dziś współczesny świat i zachodzące w nim przemiany, które z jednej strony są piękne i dobre oraz służą człowiekowi w jego lepszym życiu, to jednak wiele jest dziś sytuacji, które budzą niepokój i pobudzają do większej troski o otaczający nas świat i środowisko. *„Wszyscy możemy współpracować jako narzędzia Boga w trosce o stworzenie, każdy ze swoją kulturą i doświadczeniem, swoimi inicjatywami i możliwościami” (LS 14).*

Stoimy dziś przed poważnym problemem, jakim jest zanieczyszczenie powietrza, które dotyka nie tylko człowieka, ale też każdą istotę żywą. Niezmiernie ważnym jest podjęcie działań i walka o poprawę jakości powietrza, którym oddychamy. Do ochrony powietrza, a co za tym idzie ochrony naszego zdrowia i życia wzywa nas nie tylko papież Franciszek w swojej encyklice *„Laudato si”*, ale także nasz zdrowy rozsądek i wola przestrzegania Bożych przykazań, zwłaszcza przykazania: nie zabijaj! Papież wskazuje również na potrzebę traktowania całego świata stworzonego przez Boga jako naszego wspólnego dziedzictwa, o które musimy dbać. Pomimo podejmowanych już licznych działań na rzecz poprawy jakości powietrza, wciąż niewystarczająca jest świadomość o obowiązujących przepisach i o tym jak bardzo szkodliwe jest spalanie odpadów i najgorszej jakości paliw. Wiele osób nadal nie zdaje sobie sprawy, że działając w ten sposób truje nie tylko siebie, lecz także swoich bliźnich. Spalanie odpadów (resztek roślinnych, śmieci), najgorszych paliw, jak i korzystanie z kotłów, które nie spełniają norm emisyjnych, przyczynia się do pogłębienia problemu zanieczyszczenia powietrza w naszych miastach i wioskach, a w konsekwencji do utraty zdrowia i życia tysięcy osób. Jak informują lekarze i naukowcy, powstający smog prowadzi m.in. do przedwczesnej śmierci setek istnień ludzkich, uszkodzeń płodu, zawałów serca, chorób układu krążenia i chorób układu oddechowego, zaś zawarte w zanieczyszczonym powietrzu związki chemiczne są silnie rakotwórcze.

Nasza wspólna troska o otaczający nasz świat jest też skierowana na potrzeby i ochronę zwierząt, które postawił Stwórca obok człowieka, aby były dla niego pomocą. Przychyłam się do apeli różnych organizacji, które zwracają się z prośbą, aby w nas obudzić wrażliwość na otaczający nas świat.

Papież Franciszek uczy nas: „Świadomość powagi kryzysu kulturowego i ekologicznego musi przełożyć się na nowe nawyki. Wiele osób wie, że obecny postęp oraz zwyczajne nagromadzenie rzeczy i przyjemności nie wystarcza, aby ludzkie serce obdarzyć sensem i radością. Równocześnie nie potrafią one jednak zrezygnować z tego, co oferuje rynek... Bardzo szlachetne jest podjęcie obowiązku troski o środowisko poprzez małe codzienne działania. Wychowanie do odpowiedzialności za środowisko naturalne może zachęcać do różnych zachowań, które mają bezpośredni i znaczący wpływ na troskę o środowisko, takich jak unikanie stosowania tworzyw sztucznych i papieru, zmniejszenie zużycia wody, segregowanie odpadów, gotowanie tylko wówczas, gdy będzie można zjeść to, co ugotowano, ostrożne podejście do innych istot żywych, korzystanie z transportu publicznego lub wspólne korzystanie z samochodu przez kilka osób, sadzenie drzew, wyłączanie niepotrzebnego światła itp. Wszystko to jest częścią szczodrej i godnej kreatywności ukazującej to, co najlepsze w człowieku. Ponowna utylizacja czegoś, zamiast szybkiego wyrzucenia, wynikająca z głębokich motywacji, może być aktem miłości, wyrażającym naszą godność. Nie można myśleć, że te wysiłki i tak nie zmienią świata. Działania takie rzucają w społeczeństwie ziarno dobra, które zawsze owocuje, niezależnie od tego, co można naocznie stwierdzić. Zapoczątkowują one w łonie tej ziemi dobro, które ma zawsze tendencję do rozprzestrzeniania się, czasami niedostrzegalnie. Ponadto praktyka tych zachowań przywraca nam poczucie godności, prowadzi ku doskonalszej głębi egzystencjalnej, pozwala nam doświadczyć tego, że warto iść przez ten świat (por. LS 209, 211).

Niech więc zbliżające się wspomnienie liturgiczne Św. Franciszka z Asyżu będzie dla nas wszystkim okazją do tego, aby uczynić refleksję nad tym, jak odnoszę się do otaczającego mnie świata i jaka jest moja troska o naturalne środowisko, które Stwórca oddał w nasze ręce, abyśmy z tego korzystali i troszczyli się o jego piękno oraz zadbali o to, aby przyszłe pokolenia mogły cieszyć się pięknem, czystością i świeżością otaczającego nas świata.

Na trud troski o świat i środowisko Wszystkim Wam z serca błogosławię:
† W Imię Ojca, † i Syna, † i Ducha Świętego.

Wasz Biskup

† **Jan Piotrowski**

Apel Biskupa Kieleckiego za zamieszczenia na stronie internetowej Diecezji Kieleckiej.